

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

VINDECAREA DEMONIZATULUI DIN ȚINUTUL GHERGHESENILOR

DUMINICA A 23 A DUPĂ RUSALII
(*Vindecarea demonizatului
din ținutul Gherghesenilor*)

†) SF. CUV. MĂRTURISITORI;
VISARION ȘI SOFRONIE;
SF. MC. OPREA;
SF. PREOȚI MĂRTURISITORI:
IOAN DE GALEȘ ȘI MOISE MĂCINIC
DIN ȘIBIEL;
SF. CUV. ILARION CEL MARE

Astăzi ne aflăm în Duminica a 23-a după Rusalii, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Luca, cap. VIII, care ne relatează minunea vindecării unui demonizat din ținutul Gherghesenilor, aproape de Marea Tiberiadei. Această minune a avut loc la scurt timp după ce Mântuitorul Hristos a potolit furtuna și valurile mării, ca Apostolii să ajungă teferi la mal, zicând: „Cine este Acesta că și vânturilor, și valurilor poruncește și ele ascultă de Dânsul?” (Luca 8, 25) Dar Hristos avea de potolit o altă furtună de cealaltă parte a mării. El cunoștea că acolo furtuna era mult mai mare, după cum tâlcuiește Sfântul Ioan Gură de Aur, zicând că sunt mai multe și mai mari furtunile care bântuie sufletele omenești.

Este vorba de ținutul Gadarenilor sau Gherghesenilor cu cele 10 cetăți, Decapole, unde exista o populație amestecată de canaaneni, sirieni, romani, greci, fenicieni și foarte puțini evrei. Faptul că Mântuitorul trece granițele poporului ales demonstrează vădit universalitatea mântuirii după cum El Însuși spune: „Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; și vor auzi glasul Meu, și va fi o turmă și un păstor.” (Ioan 10, 16)

Felul cum este descrisă în Scriptură viața demonizatului ne face să înțelegem că această boală nu are nimic comun cu o boală a trupului. Demonizatul nu era nici orb, nici paralizat și nu suferea de nici o boală a trupului. Demonizarea este o boală a sufletului. Ea poate cuprinde pe oameni singuratici sau colectivități întregi, cum erau și gadarenii. Demonizarea este stăpânirea unui om sau mai multora de către un păcat sau de mai multe, care îi face pe cei stăpâniți de ele primejdioși societății. E o înlocuire a puterilor binelui, care sălășluiesc în fiecare om, cu acțiunea nefastă a răului. Când o asemenea nebulie sau demonizare cuprinde o colectivitate, atunci primejdia e și mai mare.

Un demonizat este o făptură care a pierdut cu totul asemănarea lui Dumnezeu din el, este un om pierdut, desfigurat, în care nu mai funcționează glasul conștiinței. Pe un asemenea om pierdut l-a vindecat Hristos și l-a chemat la o viață nouă, și l-a eliberat din

robia rătăcirii în care trăia. El însuși, demonizatul, a văzut în Hristos prezența lui Dumnezeu și recunoaște că numai Acesta ar fi putut să-l vindece. Hristos, ca un Dumnezeu adevărat, înfruntă puterile dului rău și îl salvează pe cel stăpânit de ele, făcând din el un om nou. Astfel, Hristos împlinește aici în ținutul Gadarenilor, prin minunea săvârșită, însuși scopul venirii Sale în lume, acela de a elibera pe om de diavol, de a-l scoate din robia păcatului și a morții.

Tabloul vindecării demonizatului din Gadara ne aduce spaima de priveriștea decăderii în care poate ajunge un om cuprins de patimi, până la demonizare, în același timp însă ne face plini de nădejde și de optimism prin înnoirea vieții pe care o aduce harul lui Dumnezeu. Pe omul care stătea legat în lanțuri și obezi, a cărui viață

avea în loc nu în casă, ci în mormintele oamenilor și era o primejdie pentru oamenii din jurul său, îl vedem liniștit, îmbrăcat, sănătos la minte, luminat, șezând la picioarele Mântuitorului. Lângă Hristos și-a găsit tămăduirea, căci departe de Hristos, omul devine stăpânit de patimi, un om dezechilibrat, răvășit, cu puterile spirituale pervertite.

Când venim în comuniune cu Dumnezeu, cu darurile Lui, întreaga noastră făptură se înnoiește se transfigurează și devenim făpturi noi: din robi ai păcatului, devenim liberi și avem puterea să lucrăm pentru binele nostru și al semenilor noștri. Deci, biruința asupra diavolului și asupra patimilor din noi, este adevărată libertate la care ne cheamă Hristos și Biserica, spre vindecare, sănătate și mântuire. ♦

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL CUVIOS DIMITRIE CEL NOU, OCROTITORUL BUCUREȘTILOR

Bucureștiul va fi săptămâna viitoare în mare sărbătoare, pentru că sâmbătă 27 octombrie îl prăznuim pe Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor. Va fi un prilej de bucurie și de înălțare duhovnicească, căci vom participa la multe și frumoase slujbe, săvârșite de înalți ierarhi din Biserica Ortodoxă Română. Din nou dealul Patriarhiei, în lumina caldă de toamnă, va fi loc de întâlnire a credincioșilor din toată țara, care se vor uni în rugăciune și închinare la sfinți.

Cuviosul Dimitrie cel Nou s-a născut în timpul împăraților româno-bulgari Petru și Ioniță Asan (secolele XII-XIII), într-un sat locuit de vlahi, Basarabov, pe valea râului Lomul, din părinți ortodocși și iubitori de Hristos. Era păstor de vite în satul său, dar dragostea pentru liniștea și nevoița monahală l-au îndemnat să intre în obștea unei mănăstiri de pe valea Lomului, nu departe de satul său natal. Știm că a dus o viață de aspră nevoiță pustnicească, iar când i-a sosit vremea, Cuviosul Dimitrie și-a dat sufletul lui Dumnezeu în acel loc. Cunoscându-și sfârșitul, s-a pus mai înainte între două pietre ce i-au fost mormânt, și așa a rămas multă vreme, necunoscut de nimeni. Dar după trei sute de ani, râul Lomul a venit mare și furia apelor a desfăcut cele două

pietre, descoperind moaștele întregi ale Sfântului Dimitrie cel Nou. Apoi oamenii locului care au aflat sfințele lui moaște prin pronia lui Dumnezeu le-au dus la biserica satului Basarabov.

Auzind de minunile ce se făceau aici, domnul Țării Românești dorea să aducă moaștele sfântului în țară. Trimise preoți și sfetnici, iar aceștia l-au luat pe Sfânt și au plecat spre București. Dar aproape de Ruse,

lângă o fântână, boii n-au mai vrut să meargă cu nici un chip. Văzând această minune, cei trimiși s-au sfătuit și au hotărât să înjuge la car doi junci tineri neînvațați, ca să vadă încotro vrea Sfântul să meargă. Și așa s-a întors Sfântul la Basarabov și a rămas acolo. Trimisișii domnitorului s-au întors la București și au povestit cele petrecute, iar domnitorul trimise alți oameni ca să ridice, pe cheltuiala lui, o biserică în sat. Așezat acolo, Sfântul făcu - de-a lungul vremii - multe alte minuni.

În timpul războiului ruso-turc din Balcani (1769-1774), generalul rus Piotr Saltikov a luat sfințele moaște să le ducă în Rusia. Cortegiul odată ajuns la București, un creștin evlavios, Hagi Dimitrie, prieten cu generalul, îi ceru acestuia să lase românilor moaștele sfântului lor compatriot, spre mângâiere după toate durerile pricinuite de război. Astfel moaștele Sfântului Dimitrie au fost dăruite Țării Românești și așezate cu mare cinste în Catedrala mitropolitană din București, unde se află și astăzi. Sfântul Dimitrie cel Nou se prăznuiește la data de 27 octombrie. Sute de ani, sfântul i-a ajutat pe toți, a făcut multe minuni, a apărat localități - în primul rând Bucureștiul - a tămăduit, a ajutat în necazuri, în război, a fost scos la vreme de secetă. Minunat este faptul că Sfântul a decis să rămână în București, să fie ocrotitorul discret al Capitalei și împrejurimilor, să aducă alinare românilor. ❖

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de Mir

S-a născut într-o familie nobilă de macedoneni din Tesalonic și a fost botezat creștin de către părinții săi, care i-au dat și o bună educație. Pentru calitățile sale i s-a însărcinat funcția de guvernator al Tesalonicului, urmându-și tatăl în această funcție. Imperiului roman era condus la acea vreme de Dioclețian (284-305), un aprig prigonitor al creștinilor. Un timp Sf. Dimitrie păstrează discreție asupra credinței sale. În anul 296, Maximian, un asociat la domnie al lui Dioclețian, vine la Tesalonic și, după o campanie victorioasă, cere înalților funcționari să jertfească idolilor. Dimitrie refuză, dezvăluindu-și credința în Hristos. Pentru aceasta este aruncat în temniță. Sf. Dimitrie este vizitat la închisoare de creștinii din Tesalonic, pentru sfaturi, învățături și întărire. Maximian organizează și în Tesalonic lupte între gladiatorii bine antrenați și creștinii fără apărare, lupte ce se încheiau de regulă cu uciderea creștinilor. Împăratul avea și un favorit, Lie, ce se remarcă prin cruzime și violență.

Nestor, un tânăr creștin, îi cere Sf. Dimitrie binecuvântarea ca să-l înfrunte pe Lie și să pună capăt uciderii creștinilor. Sfântul s-a rugat pentru Nestor, l-a binecuvântat cu semnul crucii pe frunte, zicându-i: „Du-te, pe Lie îl vei birui și pe Hristos Îl vei mărturisii”. Cu această binecuvântare, Nestor izbândește în lupta cu Lie, omorându-l cu lancea. Aflând Maximian că „în spatele” uciderii lui Lie este Sf. Dimitrie, poruncește uciderea sa

cu sulițe chiar în celula sa. Se spune că, după ce a fost străpuns, sângele său a răspândit o mireasmă plăcută, ca de mir, iar mulți dintre cei care s-au atins de sângele său s-au vindecat de tot felul de boli.

Marele Mucenic Dimitrie este venerat ca unul dintre cei mai mari „sfinți militari”. La scurt timp după moartea sa, mai exact după ce Sf. împărat Constantin cel Mare a acordat libertate creștinismului pe întreg cuprinsul Imperiului Roman, la Salonic a fost ridicată o bazilică deasupra mormântului său, devenită loc de pelerinaj. După cucerirea otomană din 1430, bazilica a fost transformată în moschee (1493). A redevenit biserică după recucerirea orașului de către greci (1912), în timpul Primului Război Balcanic. După distrugerile devastatoare provocate de incendiul din 1917, a fost restaurată fiind resfințită în 1949. În timpul restaurărilor s-a descoperit cripta în care a fost întemnițat Sf. Dimitrie. Biserica Sfântul Dimitrie din Salonic adăpostește moaștele acestuia, care este și ocrotitorul orașului. ❖

6-7 OCTOMBRIE ȘI CONTINUAREA

Dacă cineva credea că totul s-a încheiat cu lăsarea cortinei peste referendumul pentru familie din 6-7 octombrie și cu invalidarea acestuia se înșală amarnic.

Pe de o parte trebuie reamintit că referendumul a fost declanșat de ceea ce s-a întâmplat cu repeziune în țările Uniunii Europene, iar pe de altă parte agenda LGBT a înaintat destul de mult în țara noastră, împreună cu ideologia de gen. Aceasta din urmă va afecta cât de curând tinerii, și din păcate copiii cu vârste din ce în ce mai mici.

Măcar acum lumea a înțeles că legea parteneriatelor civile - atât cele dintre un bărbat și o femeie cât și cele dintre persoanele de același sex - va fi aprobată de parlament. Este doar o chestiune de timp. Căci, nu-i așa, UE ne recomandă aceasta, ca să fim în rândul „lumii”, a popoarelor deschise și tolerante. Nu întâmplător acum 3 ani am cerut modificarea articolului din constituție (art.48, alin.1) în sensul consfințirii căsătoriei ca uniune dintre un bărbat și o femeie.

Știm și că popoarele care nu au trecut acest lucru în constituție, au fost obligate, peste noapte să se confrunte cu căsătoriile gay. De ce? Toate statele care au aprobat „nevinovatele” parteneriate civile între persoane de același sex la foarte scurt timp au legalizat căsătoriile gay. Știm noi foarte bine și că LGBT-ul din țara noastră a înaintat la parlament mai multe propuneri de legiferare a parteneriatelor. Vedeam ce se putea întâmpla. Și ne-a păsat: de morala acestei țări, de consecințe, de Dumnezeu și de copiii noștri. Nu neapărat în acest ordine. Dar ne-a păsat și nu am stat cu brațele în sân.

După cum s-a văzut, când în mod democratic ajunsesem la ultima etapă a cererii celor 3 milioane de români, când – în sfârșit! – se aprobase acest demers democratic, cei care n-au înțeles – 99% nu au vrut să înțeleagă – au atribuit referendumul unei inginerii electorale a lui Dragnea și PSD-ului. Boicotul a fost total. Tot spectrul politic – pe față sau mascat – nu numai că nu au sprijinit, ba dimpotrivă au boicotat total acest referendum.

Așa se face că referendumul nu a avut cvorumul cerut. Iar după 7 octombrie, cu frenezie și avânt toți activiștii LGBT și susținătorii lor au început atacul, laudând societatea românească care este atât de progresistă.

Așadar alături de legiferarea parteneriatelor și a căsătoriilor între persoane de același

sex, s-a reluat lupta pentru impunerea ideologiei de gen: în școală și în familie.

Și veștile sunt îngrijorătoare. Căci organizațiile LGBT au cerut reluarea programelor de implementare a ideologiei de gen în școli și familie – oprite de contestatarii acestei acțiuni în această vară - care au ca scop reeducarea cadrelor didactice și a PĂRINȚILOR. Apropo, aceste programe costă 270 milioane de euro pe o perioadă de 5 ani. Mai țipă cineva că se risipesc banii pentru spitale, săraci, autostrazi?

Aflați că în Ungaria studiile universitare de gen vor fi interzise pentru că ele sunt mai mult o ideologie decât o știință. Iar noi, chiar prin CNCND – Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, condus de președintele Csaba Ferenc Asztalos promovăm această ideologie.

Și o veste mai puțin rea: în acest moment

nu este înțelegere între partidele parlamentare pe tema legii parteneriatului civil. Poate că poporul român mai are o șansă și această lege nu va fi grăbită. Momentan PSD și PNL nu agreează această lege.

Vom vedea dacă acest răgaz va duce la luarea unei decizii radicale, adică chiar de legalizare a căsătoriilor între persoanele de același sex sau se vor găsi soluții pentru salvarea familiei și a copiilor noștri.

Mai mult decât atât, Dumnezeu poate va aprecia că au mai fost în acest neam 3,5 milioane de oameni care nu și-au plecat genunchii în fața lui Baal, nu s-au lăsat ademeniți, nu s-au lepădat de Dumnezeu.

Iar noi, creștinii, să ne întoarcem la noi, să ne cercetăm dacă suntem cu adevărat credincioși și să luăm aminte înainte de toate la Dumnezeu. ❖

Maria Buleu

Mântuirea copilului depinde de sfințenia părinților

Părinții unui copil dificil și neastâmpărat s-au dus la Părintele plângându-se de situația în care se aflau și cerându-i sfat legat de ce ar trebui să facă. Părintele le-a spus că ar trebui să fie mai atenți la viața lor. Părinții însă, tot aduceau vorba de problema copilului lor, iar Părintele le vorbea despre datoriile lor de creștini ca părinți. La un moment dat părinții i-au spus: „Cuvioase, noi n-am venit aici pentru noi, iar cele ce ni le spuneți le știm de mici copii și acum îi învățăm pe

alții. Am venit pentru copilul nostru”.

Atunci Părintele le-a spus: „Dar n-ați înțeles că de-atâta vreme tot despre copilul vostru vă vorbesc? N-ați înțeles că mântuirea copilului vostru depinde de sfințirea voastră? Nu de teoria, ci de practica mântuirii?”. Și a completat mai apoi: „Trebuie să purcedeți imediat la aceasta, dacă vă iubiți cu adevărat copilul”. *(Konstantinos Yannitsiotis, „Lângă părintele Porfirie”, Editura Bunavestire, Bacău, 2002) ❖*

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 21-28 OCTOMBRIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 21 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 23 - a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 24 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 25 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Slujba de priveghere
Vineri 26 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir – Utrenia, Sfânta Liturghie
Sâmbătă 27 octombrie	07 ³⁰ -10 ⁰⁰	†) Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor – Sf. Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
Duminică 28 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 23-a după Rusalii (Învierea ficei lui Iair) - Utrenia, Sf. Liturghie

SFINȚI MĂRTURISITORI ȘI MUCENICI, APĂRĂTORI AI ORTODOXIEI ÎN TRANSILVANIA

Pe la mijlocul veacului al XVIII-lea, din rândul preoților și credincioșilor ortodocși români din Transilvania s-au ridicat numeroși apărători ai dreptei credințe, în fața încercărilor autorităților habsburgice de a-i trece cu forța pe toți la uniunea. Istoria a păstrat mii de nume de preoți și credincioși, - bărbați, femei și chiar copii -, mai ales din satele: Săliște, Poiana, Jina, Tilișca, Deal, Cărpiniș, Colun, Cuzdrioara, lângă Dej etc, ucși sau morți în urma suferințelor îndurate, maltratați, întemnițați, bătuți ori alungați din satele lor.

An de cumplită teroare a fost 1761, când împărăteasa Tereza a trimis pe generalul Adolf Bucow să potolească răzmerițele și să nimicească cu totul lăcașele de cult ortodoxe: bisericile de zid au fost puse la pământ cu tunurile, iar bisericile de lemn incendiate. Peste 150 de biserici și mănăstiri ortodoxe ce au căzut în urma atacurilor soldaților lui Bucow. După 1762 nu mai putem vorbi de viață monahală în Transilvania. Biserica mănăstirii Sâmbăta de Sus, ctitorie a domnitorului Constantin Brâncoveanu, este singura care a scăpat în anii 1761-1762, dar în 1785 va fi și ea dărâmată.

Sf. Cuv. Mărturisitor Visarion

Se naște pe la anul 1714 în Bosnia, din părinți creștini ortodocși, Maxim și Maria. La 18 ani pleacă la Ierusalim pentru a se închina la Sfântul Mormânt. Este tuns în monahism la Mănăstirea Sf. Sava, cu numele de Visarion. După un timp, vine în Slovenia, unde petrece 7 ani la Mănăstirea Pacra ca ierodiacon, apoi este hirotonit preot. În ianuarie 1744 Cuviosul Visarion merge să apere ortodoxia în Ardeal, începând cu Deva, Orăștie, Alba Iulia, Săliște, până aproape de Sibiu. În drumul său, dintre Săliște și Sibiu, Cuviosul Visarion este arestat de către armata austriacă și dus la judecată la Viena. Aici este supus chinurilor, iar după aproape un an Sf. Visarion își dă sufletul în mâinile Mântuitorului Iisus Hristos.

Sf. Cuv. Mărturisitor Sofronie

S-a născut la sfârșitul secolului al XVII-lea în comuna Cioara (azi Săliștea, județul Alba), din părinți binecredincioși pe nume Ioan și Oana. Tatăl său a fost preot în comuna Cioara între anii 1680 și 1720. La rândul său, Sofronie este hirotonit preot de mir, însă în anul 1754 soția sa moare. Rămas văduv, lasă pe fiul său preot în Parohia Cioara și se duce la Mănăstirea Cozia unde se călugărește. În anul 1756 se întoarce la Cioara și zidește un nou schit în codrul din Pășorul Cioarei, pe locul altui schit mai vechi, închinat Mănăstirii Cozia. În mai 1757, primarul maghiar însoțit de alți 12 oameni distrug schitul Cuv. Sofronie, iar acesta se ascunde o vreme prin diferite sate. În toamna anului 1759, în fruntea mișcării antiuniune se găsea Cuv. Sofronie de

la Cioara, care umbla în satele din jurul Hunedoarei, îndemnându-i pe credincioși să-i alunge pe preoții uniți și să rămână statornici în credința ortodoxă. În preajma Crăciunului din anul 1759, a fost arestat și închis la Bobâlna, lângă Orăștie. Eliberat de 600 credincioșii conduși de preotul Ioan din Săliște, Cuv. Sofronie se duce către Munții Apuseni unde continuă apărarea ortodoxiei în fața uniunii. Prins din nou, va fi întemnițat la Abrud de unde scapă, încă o dată, cu ajutorul lui Dumnezeu. Începe o acțiune de organizarea a Bisericii Ortodoxe în Ardeal, ajungând astfel la Alba Iulia unde a convocat „sinodul” de la 14-18 februarie 1761. Astfel Împărăteasa Maria Tereza recunoaște cererile românilor, iar la 11 iunie 1761, cel dintâi Episcop Ortodox, Dionisie Novacovici ajungea în Biserica din Șcheii Brașovului. Cuv. Sofronie a rămas în Argeș unde a și trecut la Domnul.

Sfântul Mucenic Oprea

De loc din Săliște, Oprea Miclăuș s-a înfățișat de cel puțin trei ori înaintea împărătesei Maria Tereza prezentând protestele românilor din Transilvania și cerând libertate pentru credința strămoșească. Primul drum spre Viena l-a făcut în toamna anului 1748, însoțit de Ioan Oancea din Făgăraș și ei au cerut împărătesei libertate pentru „legea Răsăritului”, adică românii ortodocși din Ardeal să fie scutiți de persecuții și să li se îngăduie să păstreze credința lor ortodoxă. Al doilea drum la Viena a avut loc în toamna anului 1750, alături de alți cinci români, cu altă cerere prin care anunță că vor pleca din țară dacă nu li se oferă libertate pentru credință. L-a însoțit preotul Moise Măcinic din Sibiel și s-au oprit în Banat și au rămas

acolo. Săliștenii i-au adus lui Oprea o nouă plângere, semnată de mulți credincioși, pentru a o prezenta împărătesei. Îndată ce au prezentat plângerea, Oprea Miclăuș, preotul Moise Măcinic și preotul Ioan din Galeș au fost prinși și condamnați la închisoare pe viață la Kufstein, în Munții Tirolului (Austria).

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea Sfinților Visarion și Sofronie ca „Sfinți Cuvioși Mărturisitori”, și a lui Oprea Miclăuș ca „Sfânt Mucenic”, pe data de 28 februarie 1950, iar în 21 octombrie 1955 a avut loc proclamarea solemnă a canonizării lor în Catedrala Reîntregirii din Alba-Iulia.

Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel

Ioan din Galeș a fost hirotonit la București sau la Râmnic, în lipsa unui episcop ortodox în Transilvania. S-a numărat printre cei mai îndrăzneți apărători ai credinței ortodoxe, în fața oricăror încercări ale autorităților habsburgice de a impune unirea transilvănenilor cu Biserica Romei. În anul 1756 a fost arestat și dus în lanțuri la Sibiu. Împărăteasa Maria Tereza a dat ordin să fie dus în închisoarea cetății Deva, urmând să fie reținut acolo până la moarte, însă mai târziu a fost mutat în închisoarea de la Kufstein. Moise Măcinic a fost unul din contestatarii unirii Mitropoliei Bălgradului (Albei Iulia) cu Biserica Romei, fiind, de aceea, socotit de Biserica Ortodoxă Română ca unul din apărătorii Ortodoxiei în Transilvania. Cei doi și-au sfârșit zilele în temnița de la Kufstein, jertfindu-și viața pentru credința ortodoxă. La data de 20-21 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea acestor sfinți ca „Sfinți Preoți Mărturisitori”. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Prof. Germina Stuparu
Marti	14 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	Limba română/matem. – clasa a IV-a	Prof. Georgeta Rusescu
Vineri	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Limba română – clasele VII-VIII	Prof. Cristina Cioabă
Sâmbătă	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Paul Tomescu

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI